

El discurs del President de Catalunya

No sabem pas quin sentit té el President de Catalunya senyor Lluís Companys que fa que en tots els moments sigui l'interpret més fidel dels anhels i esperances del poble. En els moments de pessimisme i d'optimisme, ens els dies fàcils i en els adversos, en ple regnat d'eufòria o de desconfiança, sempre, la veu de Companys ha estat la que ha assenyalat els perills, ha donat orientacions i ha procurat que la massa adquirís un alt sentit de responsabilitat. I a pesar dels estats d'ànim més desfavorables i enmig de les passions més desfermades la veu de Companys no ha deixat de produir els seus efectes benefactors. I tant si el poble ha estat fuetejat pel seu procedir com si ha estat alabat per alguna gesta digna, ha acollit sempre la rèplica o l'alabança com aquell que rep una lliçó d'un mestre molt estimat, i ha procurat, malgrat les dificultats i els obstacles que ha trobat en el seu camí, corregir els defectes denunciats.

La tasca al·lisonadora del President de la Generalitat mai serà el suficientment agrada pel poble de Catalunya. Quan tots nosaltres per aquell mimetisme de les primeres jornades adquiríem un sol i únic color i els instints, fins llavors reclosos en el nostre interior, com un cavall desfermat sortien a plena llum, la veu de Companys ja ens assenyalava els perills que la nostra suïcida actitud podria reportar-nos, i tot que en aquell temps — que una bogeria col·lectiva tot ho envaïa — era molt difícil sostenir-se al medi ambient, tots els catalans íntimament reconeixien que el President tenia raó i aquest convenciment quantes coses absurdes no evità!

I després aquesta tasca, la més difícil que hagi recaigut en espalles humanes, anà seguint dia rera dia, sense interrupció, sense cap classe de temor a una impopularitat momentània per anar contra el corrent imperant en certs moments. I Companys que primerament fou escoltat amb respecte per la seva història, poc a poc anà imposant-se per la seva autoritat moral i per la força de la seva raó. I avui, encara subsisteixen molts dels vicis tant bescantats pel President de la Generalitat, la veu de Companys més que una consigna és una ordre que tots els catalans acceptem voluntàriament, maldament sigui a costa de sacrificis. La veu de Companys, ha arribat a adquirir un caràcter tan raïat, és ja avui la veu de Catalunya, que vol lluitar i vèncer, de la Catalunya treballadora i liberal, de la Catalunya plena de seny i d'il·lusions, però que tot ho sap sacrificar, fins les coses més cares davant la causa de la guerra, que és la de la seva llibertat nacional i individual.

Aquesta ha estat la gran virtut de Companys que l'ha fet creditor de l'agraïment de tot el poble. Passarà el temps i hom jutjarà potser amb una crítica excessivament dura conductes i homes. Dels nostres dies pocs se'n salvaran; la història, pels seus errors i pels seus vicis els haurà de jutjar impacablement; però per damunt de tots i resistent sense màcula l'anàlisi més meticulosa, el nom de Companys restarà per a exemple de tots.

Havem tingut d'escriure aquestes paraules davant el nou discurs de Companys en l'acte de la manifestació verificada el diumenge a Barcelona, perquè Companys, avui com ahir i com abans d'ahir i com sempre ha sabut trobar la paraula justa i el gest més adequat per a expressar l'homeatge càlid de la Catalunya nacional al gloriós Exèrcit Popular i per a assenyalat, concretament i sense paraules inneces-

Va debilitant-se notòriament la resistència dels nuclis rebels de Terol

Front de Llevant. — A Terol es va debilitar notòriament la resistència dels nuclis rebels que estan reclosos al Seminari i al Govern civil.

A la línia exterior no hi ha hagut avui per part de l'enemic cap intent de socors als assetjats.

L'aviació facciosa ha actuat amb molta menys intensitat que ahir. La nostra ha realitzat serveis d'artilleria sobre algunes concentracions.

Als altres fronts, sense novetat.

Crònica de "LLIBERTAT"

Front de Llevant

L'inici d'una conquesta

Aquests camperols aragonesos, satisfets del recent triomf de les nostres forces, ens mostraven avui respectuosos, prop de la carretera general, un petit jardí, recinte sagrat on s'hi guarden les restes mortals de tres herois de la nostra guerra.

* * *

Era allà a la tercera desena del juliol del mil nou-cents trenta-sis.

Arreu del país, acabaven d'aixecar-se traïdament els militars feixistes. Catalunya havia ja sortit victoriosa d'aquella dura prova. Els carrers de Barcelona, — i de tant d'altres viles catalanes, — estaven ja regats de la sang del poble aixecat en llur defensa.

Ací a l'Aragó, l'enemic havia pogut apoderar-se a traïció d'alguns pobles; de La Puebla de Valverde, — gràcies a aquells guàrdies civils sublevats a Cases Salas, que són els mateixos que ara estan "engabiats" a Terol; — de Sarrion, de Mora de Rubielos, i d'altres poblacions properes als límits de la província aragonesa del Sud.

Catalunya, — com també València, — estava preparant els seus contingents per a la reconquesta d'Espanya, per marxar cap a les terres de l'Aragó.

Entretant, un cotxe, amb dues banderes, — una roja, l'altra barrada, — amb tres homes armats, avançava per la carretera de Sagunto a Terol. Per terres de Castella, el veïen passar els "controls" que estaven a l'aguait a cada troc

series, les finalitats de la nostra lluita, que esperits mesquins i aventurers sense dignitat estan preteulant desfigurar. Les ovacions que el poble de Catalunya dedica a Companys són l'expressió unànime de la conformitat de tot el nostre poble amb les seves paraules.

I és que, com havem dit en un anterior article, Companys és Catalunya!

Aquest número ha passat per la

censura

El senyor Companys visita al Senyor Prieto per tal de felicitar-lo per la reconquesta de Terol

Per tal d'expressar personalment la seva felicitació al ministre de Defensa senyor Prieto, per la gran tasca que ve realitzant, el President de la Generalitat, Sr. Lluís Companys, va fer-li ahir a la tarda una visita expressa al Ministeri per a

reiterar-li els sentiments que ja li havia fet presents per telèfon el dia de l'entrada a Terol del nostre gloriós Exèrcit.

El ministre senyor Prieto agrai en gran manera la visita i les manifestacions del President Companys.

de carretera. I el cotxe, continuava avançant, cercant l'enemic.

Aquest, traïdor com sempre, defugí la lluita cara a cara, d'home a home; l'anà seguint de puntetes, des del seu amagatall. I allí, a uns quilòmetres de Barracas, llençà una bomba contra el cotxe. Allí restaren per sempre els tres ocupants, desfets en mil troços, i en xipolleig de sang de màrtir.

Fou el primer crim del feixisme, a l'Aragó. Eren els primers proletaris que s'aixecaven en defensa de la Llibertat, contra l'invasor, en aquelles terres.

Els tres eren catalans.

Catalunya iniciava allavors aquest avanç victoriós que ara fa, i que ha tingut la virtut de retornar al poble i a l'Exèrcit, la

potència moral combativa que ens donà i ens promet, dies de glòria.

* * *

Són els tres herois de que suara ens parlaven aquests camperols aragonesos.

Ací on van morir, reposen les seves restes.

Des d'allavors, cada setmana, — al cap al tard de tots els dissabtes, — unes mans delicades, desconegudes, hi dipositen un ramell de flors de perfum extasiador.

Es el tribut del Poble als seus herois.

LLUIS COLOM

25 de desembre del 1937.

Comentaris d'un combatent Català

Terol incorporat al règim Republicà

La notícia plana per damunt de tot. L'esclat dels combatents es manifesta amb crits i visques delirants. Arreu alegria i optimisme. Pertot l'emoció d'una gran festa. Alegria, sentiment, esclat, optimisme, vet ací l'espectacle, que ha desvetllat la caiguda de Terol davant l'empenta inconfundible de l'exèrcit popular.

A la nostra Divisió des dels parapets fins les bases de municionament l'èxit de les nostres armes va traspuar aires de festa i hores de gran emoció. Parlaren els soldats, els oficials, els comissaris, el poble tothom participa del significat de la presa de Terol.

Tenim un exèrcit! Vet ací la realitat de Terol. Tenim una direcció tècnica! Vet ací el resultat de set dies ininterromputs de lluita.

Nosaltres ens adonem incondicionalment a la festa improvisada i d'acord amb les autoritats civils del poble on sojornem s'organitza un acte públic després d'hissar la bandera tricolor a l'antiga campanar de l'església.

Tot un poble dalerós de sentir la veu — encara sota els efectes d'una emoció gens dissimulada — autoritzada dels combatents acudia davant del nostre Comissariat, com un sol home.

En primer terme parlaren soldats de la nostra Unitat, màxima expressió del poble que forja amb la sang dels seus fills un altre es-

devenir per futures generacions. S'expressaren en termes d'alta comprensió política i aduïren proves i fets per argumentar abastament la nostra lluita enfront dels invasors. La població civil escoltava en aquells minyons la veu pròpia dels fills que els lluiten a altres fronts d'Espanya, i més d'una llàgrima es despenja en regalim cara avall d'alguna mare enyoradissa.

Feren ús de la paraula també un caporal, un sargent i dos oficials els quals palesaren la forta unitat del nostre exèrcit enfront de l'invasor. Amb paraules assenyades i cures establiren la diferència entre el nostre exèrcit i el dels traïdors. Disciplina si però també humanisme, companyonia i l'ideal sadollat de belles perspectives pel demà.

Després d'aquests parlaments, l'alcalde del llogarret s'adreça a la multitud civil i militar que omplena de gom a gom la plaça i pronuncia unes paraules de salutació i encoratjament que tots els assistents a l'acte aplaudiren entusiàsticament.

Va cloure l'acte el delegat polític de la Unitat, resumint els parlaments i historiant el perquè del nostre èxit, no solament als camps de Terol sinó també als camps que segurament seran... Saragossa, Oca, Navarra, el Nord, etc., etc.

(Passa a la segona pàgina)

Pel front de Llevant

Paraules d'un evadit presoner

Arreu és rumoreja que han estat fets un gran nombre de presoners, degut al victoriós avanç de l'exèrcit lleial, per aquest front. Com que molts d'ells han estat portats aprop d'on ens trobem, ens hem interessat fortament per tal de poder parlar amb un d'ells, i donar a conèixer als nostres lectors, les manifestacions fetes per un entrevistat.

No ens ha costat molt poder parlar amb un soldat de Franco (fins fa poques hores) i ha accedit gustosament als nostres desitjos. L'aspecte d'ell ens ha causat una impressió deplorable, ja que les seves robes en prou feines s'aguanten damunt de llurs carns. Quasi que es troba completament despullat i enlloc de sabates, porta un cuir en forma de d'espardenyes lligades amb corretges. El seu rostre mostra la misèria en què es troba l'exèrcit feixista, i al poc menjar que se li hi dona.

Acabada com si diguéssim la presentació, ens plau donar a la publicitat llurs manifestacions.

...

Soc de la lleva del 39 i em trobava casualment al poble on vaig ésser fet presoner, ja que tenia uns dies de permís per tal de veure a la meua família. La meua lleva ja fa mesos que es troba al front.

...

L'avanç de les vostres forces no era esperat per l'alt comandament de Franco, ja que dies enrera, foren tretes forces d'ací i portades a un altre lloc.

...

El menjar que ens donaven era ben poc i molt dolent. L'únic que ens donaven era tabac i plàtans, que per cert abunda bastant.

—En aquest moment, ens ofrena un cigar, però com que no fumem, no acceptem, tot remerciant llur gentilesa.

...

Ens donaven cinquanta cèntims als que es trobaven al front i vint-i-cinc, als que romanien a la rera-guarda. Amb els diners que ens donaven, teníem de comprar el tabac.

...

Etna feien creure que l'exèrcit de la República, estava format per russos, i la meua sorpresa ha estat gran, al veure que tots parlen com jo. També ens asseguraven que no era veritat que "l'exèrcit roig", com diuen ells, cobrés 10 pessetes diàries, ja que el seu govern no podia aguantar tantes despeses.

...

Un altra cosa que m'ha sorprès moltíssim, ha estat veure l'amabilíssim tracte que es dona als presoners, ja que ens feien creure també, que tots els que feia el vostre govern, eren sotmesos a grans martiris, com el de posar-los lligats sota els tancs, per tal de que aquests els destruïssin. Potser a aquest és el motiu, perquè no es passen més soldats de Franco, envers el govern lleial.

Com que el nostre entrevistat es troba un xic fatigat degut a les penalitats que ha sofert durant el temps que ha romàs a les rengles de l'exèrcit feixista, no volem continuar l'interrogatori, i com a col·lofó del que ens ha manifestat, ens prega que fem constar des de les pàgines de "LLIBERTAT", el seu profund agraïment, pel bon acolliment que s'hi li ha donat.

RAMON COLL I VALLS

Front de Llevant, desembre del 1937.

Espigolant

A "La Humanitat" A. Rovira i Virgili publica un article en el qual parla de les relacions entre Portugal i Catalunya, llegiu-lo, és molt interessant:

"No fa gaire dies que tot folle-jant un diari estranger ens va venir sota els ulls una informació de Lisboa, en la qual eren descrites les solemnes cerimònies oficials celebrades el dia primer d'aquest mes per a commemorar l'aniversari de la revolució que "va alliberar Portugal de la dominació espanyola", segons els mots textuais de la informació al·ludida.

Els catalans sabem prou bé quin és la data commemorada: la del primer de desembre del 1640. I no sabem prou bé, perquè la revolució portuguesa es produí i triomfà gràcies a la revolució catalana que esclatà mesos abans i que havia atret cap a la frontera nostra les millors tropes espanyoles i estrangeres de Felip IV.

I bé: ¿no s'adonen els portuguesos que, sota el règim feixista en què ells es troben, la commemoració del 1640 no té sentit? ¿No s'adonen que l'ideal lusità, com l'ideal català, no pot ésser agermanat amb la ideologia totalitària? ¿No s'adonen que la tradició nacional portuguesa no s'avé amb la simpatia ni amb l'ajut que el Govern de Lisboa concedeix a l'anomenada Espanya nacional, que és l'hereva de l'Espanya de Felip IV i del comte d'Olivares, contra la qual van alçar-se els catalans i els portuguesos?

Per sort i honor i glòria dels catalans, la nostra pàtria sosté avui, en essència, el mateix ideal democràtic i autonomista de l'any 1640. Si Catalunya arribà fins a separar-se d'Espanya, culpa va ésser de la monarquia absoluta i assimilista. La Generalitat actual reproduceix, al cap de tres centúries, l'actitud de l'antiga Generalitat.

Aquesta sort, aquest honor, aquesta glòria, no han pogut tenir-los els portuguesos dels nostres dies. No han perdut la independència formal de l'Estat; però han perdut temps ha la independència espiritual, i són governats per l'esperit del rei i del privat contra els quals es revoltaren els portuguesos el segle VII.

Ales hores Catalunya estava en excel·lents relacions amb Portugal. El mateix dia de la gran victòria catalana de Montjuïc damunt l'exèrcit reial que volia apoderar-se de Barcelona, arribava ací un ambaixador del poble lusità i era rebut cordialment.

Nosaltres, ja diríem, d'ací estant, fer un advertiment sobre el problema de Portugal davant les perspectives de victòria que cada vegada s'obren més amplemment davant l'Espanya republicana.

Vindrà l'hora de passar comptes amb Oliveira Salazar i la seva gent. Però els comptes, que hom passi o traspassi, han de partir del respecte a l'autèntica voluntat del poble lusità i a la seva sobirania nacional.

Els republicans i tots els homes de llibertat hem de partir d'aquesta base. Així ho hem de fer sobre tot els catalans i els bascos. I també els gallecs, tan germans dels portuguesos, que són nacionalment de la mateixa estirp.

Catalunya desitja que Portugal sigui un Estat democràtic, lliberal, republicà. I desitja igualment que sigui una nació lliure i retrobi en la nova llibertat la força, la glòria i la grandesa antigues."

**CAMISES
CORBATES**
darreres novetats
= ALSINA =
GAMISER

CONCEPCIÓ JORDÀ SABATÉ

Morí ahir dia 28 del corrent, als 78 anys

[E. P. D.]

Els seus afligits; germà, nebots i demés família, en participar als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen un pietós record i se serveixin assistir al seu enterrament, que tindrà lloc, avui dimecres, dia 29, a les 12.

Casa mortuoria: Carrer de Méndez Núñez, núm 8

NO S'INVITA PARTICULARMENT

NOTES INFORMATIVES

NOTA DE L'ALCALDIA

Davant una nota publicada al "Diari de Tarragona", pel senyor Faustí Díaz i Sánchez, representant de la Renda de Tabacs a Tarragona, i a pesar de què els termes en què ve redactada, per la seva inadmissible incorrecció, l'eximirien de tota contesta, aquesta Alcaldia ha de fer constar: Que el senyor Faustí Díaz i Sánchez, segurament per desconèixer l'idioma en què anaven redactades, no ha entès ni comprès les normes dictades — i en l'esfera de la seva respectiva competència — per aquesta Presidència, d'acord amb la Delegació de Treball, el propassat dia 23 del corrent.

Aquesta és la única explicació acceptable per a justificar — fins a cert punt — l'inefable sortida de tot el senyor Faustí Díaz i Sánchez.

Tarragona, 28 de desembre del 1937. — L'alcalde, F. Conde.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel.
TARRAGONA

Terol incorporat al règim Republicà

(Ve de la primera pàgina)

Enmig de l'entusiasme de la multitud, l'acte es cloqué ben entrada la nit.

Visques a la República. Visques a l'Exèrcit Popular. Visques a Catalunya. Els himnes estimats, la Internacional, Riego... Els Segadors...

Avui tot Aragó festeja l'alliberació de Terol de les urpes del feix. Tenim una gran ciutat més. Hem de continuar fins a la fi l'obra de reconquesta com el delre més sagrat de tots els homes que dins del nostre clos nacional s'aprecien de democràtes, liberals i proletaris.

Visca l'Exèrcit Popular!
Visca la República!
Visca Catalunya!

FAF.

Fronts d'Aragó finals de desembre del 1937.

L. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

DELEGACIO D'HISENDA

Per avui, dia 29 de desembre el senyor delegat ha assenyalat els següents pagaments:

	Pessetes
A. Redueño	10.105'33
A. Porta	8.216'26
L. Villarrol	3.777'96
J. Maria Grau	3.467'74
Cap de Vigilancia Tarragona	155'46
Idem	508'32
Idem	1.146'42
Joan Nogués	45'76
J. Miquel Pamies	2.504'42
Combalia Sagrera	110'03
M. Lapuerta	159.407'89
Fau Delclós	2.786'42
Rafel Pi	497'59
Admor. Presó	1.103'64
Josep Maria Grau	2.170'—
Comp. Reusenc Automòbils	964'62
Felip Satué	6.013'79
Josep Nogués	6.976'30
M. Lapuerta	21.301'11
J. Galléstequi	317'39
Josep Muñoz	243'—

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

La Comissió de Govern d'aquesta Corporació, en sessió celebrada el dia 24 de l'actual adoptà els següents acords:

1. — Lectura i aprovació de l'acte de la sessió anterior.
2. — Dictaments del Departament de Finances: Proposant varies transferències de crèdit al pressupost ordinari d'enguany; idem l'aprovació del projecte de pressupost ordinari per a 1938.
3. — Dictaments del Departament de Governació i Foment: proposant l'aprovació de comptes; idem l'adquisició de dues perxes i una estufa de petroli per als despatxos dels Consellers; desestimant el recurs de reposició presentat pel bomber Francesc Fortuny Mensa, contra l'acord de la seva substitució.
4. — Dictaments del Departament de Sanitat: Proposant la concessió d'un quart de ploma d'aigua eventual a Antoni Ricomà Melendres per a la seva finca rústega de "Vileta de Mar".

S'acorda cedir el Teatre Tarragona el primer divendres de l'any vinent per a celebrar-hi una sessió a benefici de la Setmana de l'Infant.

El que es fa públic per a general coneixement i en compliment del que disposa l'Art. 130 de la Llei Municipal Catalana.

Tarragona, 28 de desembre del 1937. — El Secretari accidental, J. Zaragoza. — Vest i Plau L'Alcalde, F. Conde.

COMISSIO DE RECOLLIDA DE ROBES D'ABRIC PER L'EXERCIT DE L'EST

	Pessetes
Suma anterior:	20.173'45
Darrera entrega de la S.I.A	87'—
Ajuntament de Tarragona	1.000'—
Comissaria de la Generalitat de Tarragona	1.500'—
	22.760'45

De les darreres trameses de roba d'abric hi figura una de molt valuosa de l'ajuntament i poble d'El Valuos de l'Ajuntament i poble d'El Perelló.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Josepa Martí Tena.
Mercè Lleonart Francisco.

Defuncions

Isidre Termens Balmes, Clínica Militar, de 25 anys.
Pere Mercadé Masmón, P. Ripoll, núm. 5, de 72 anys.
Fermí Blasco Alquezar, Oròsio, de 68 anys.
Fidel Sarzal Claravalls, Hospital General, de 52 anys.
Josep Miró Vallverdú, Talavera, núm. 13, de 67 anys.
Concepció Jordà Sabaté, Méndez Núñez, 8, de 78 anys.

Matrimonis

Cap.

Cinema Teatre Tarragona

AVUI, DIMECRES, DIA 29 DE DESEMBRE

TARDA I NIT

UN DOBLE PROGRAMA DE REESTRENES

La comèdia dramàtica d'ambient policíac, interpretada per Warner Oland:

El valor del Chino Chan

El noticiari d'actualitat "Popular Films":

Espana al dia N.º 32

Shirley Temple i Lionel Barrymore abm el film parlat en castellà:

La pequeña Coronela

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

Hi ha qui saboteja l'evacuació de Madrid

DECLARA EL DELEGAT D'EVACUACIO

Madrid. — El delegat d'Evacuació ha fet declaracions a un periodista. En elles es refereix a la resistència de molts a acatar les disposicions dictades en pro de l'evacuació de Madrid, i diu:

— El que passa és que necessiten garanties i facilitats que per part de molts se'ls neguen. Es tracta de sabotejadors que, emboscats, dificulten el que podria ésser fàcil tasca de tots.

Certs Comitès locals anteposen el seu egoisme al bé comú i anti-feixista i cal acabar amb aquests contraventors i indisciplinats.

Els evacuats, vagin on vagin, han d'ésser assistits amb veritable fraternitat, i qui així no ho faci mereix ésser castigat per les lleis.

Ha afegit que la tutela que l'Estat exerceix sobre els evacuats, serà més eficient com més col·laboracions se li prestin. I a aquest propòsit pot ésser útil l'ajut que puguin oferir les regions als seus propis fills nascuts.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1

—Tel. 1848

TARRAGONA

Elogi del comandant Frederic Escofet

Des de divendres està hospitalitzat a Barcelona el comandant de Cavalleria Frederic Escofet. Aquesta és la segona vegada d'ençà de la guerra, que el comandant Escofet ha estat ferit en accions militars. Tot i això, el seu esperit no decau. I sense comptar el perill que pesa sobre el seu braç dret, l'home no desitja la seva curació sinó per a passar novament al front.

— Hi ha tanta feina per fer, encara!... Frederic Escofet és un d'aquells militars fidelíssims que tot ho han sacrificat a la causa de la República, sense que dels seus llavis hagi sortit mai ni el més lleuger retret.

L'avi Macià, que també era "une belle tête" com ell, va escollir-lo perquè va saber descobrir el seu elevat senyoriu espiritual i la fidelitat i cavalleritat que han estat sempre normes de la seva vida. Eren, l'un i l'altre, dos cavallers de la millor classe.

Va ésser per aquestes qualitats, precisament, que el President Companys, la matinada del 6 d'octubre, i més tard, pocs dies abans del 19 de juliol, va enviar-lo a la Comissaria General d'Ordre Públic.

Potser encara no s'ha valorat l'actuació d'aquell comissari general que la matinada tràgica de la sublevació feixista, va ésser l'ànima viva d'aquells herois que a la Diagonal i a la plaça de Catalunya van oposar els seus pits a l'avanç d'uns soldats enganyats.

Però tot això per al cavaller Escofet, no compta. Ni compten les quatre cicatrius que porta a sobre ni la bala dum-dum que se li va emportar mitja mà un matí al front de Terol.

Per ell només compta que pugui reintegrar-se aviat al front:

— Els militars professionals no podem restar a l'hospital!...

Jo, des d'ací, retó homenatge a la valentia i lleialtat de l'heroi amic Escofet i li expresse la confiança que les seves virtuts cíviques seran imitades per altres combatents del gloriós Exèrcit de la República, potser més joves que no pas ell, però igualment dotats de disciplina i entusiasme per la victòria.